

**PARAULES DE VIDA**

## Vocació i missió desproporcionades?

**A**ra no puc recordar la data però, temps enrere, vaig trobar-me aquesta pregària (d'un tal Louis Sintas), que us vull compartir:

«Avui, Senyor, us vull pregar pel meu bisbe. És veritat que a cada eucaristia hom pronuncia el seu nom. Però no sempre hi presto prou atenció.

Penso que el seu treball no és fàcil.

Bisbe de tots, escolta els que li diuen blanc i els que li diuen negre; troba els pobres i troba els rics. Parla amb els grans caps, però també parla amb mi quan el trobo.



Ha de decidir sense ser partidari. Ha de beneir sempre, tanmateix sense beneir-ho tot. Ho ha de comprendre tot, sense admetre-ho tot.

He de veure en ell la presència de Déu, però ell mateix no es pot considerar mai Déu.

Rep honors, però ha de restar humil. Té poder, però ha de voler ser servidor.

Decididament, Senyor, ser bisbe no és una professió... Sento que Vós em responeu: «No, no és una professió... És una vocació i una missió.»

Llavors, Senyor, puix que l'heu cridat, puix que ens l'heu enviat, llavors, sobre tot, no l'abandoneu mai.»

Doncs, bé, a la meua manera, jo també m'hi veig retratat i continuo presentant-me davant el Senyor i davant vosaltres, germanes i germans, amb aquest esperit: he rebut una vocació i missió superior a les meves forces humanes, i demano el vostre suport en favor del meu ministeri a Lleida per tal d'encertar a complir el voler de Déu, com Maria —la Mare de Déu Blanca de l'Acadèmia— a la que en aquests dies celebrem especialment i que per a nosaltres és més que una «imatge».

Es tracta d'una persona viva y real amb la qual ens relacionem i podem dialogar constantment.

**D**es de que Jesús, a la creu, li va dir al seu deixeble estimat, que ens representava a tots: «Aquí tens la teua mare», i aquest «la va acollir a casa seva», tots els cristians tenim la immensa fortuna de tenir la mateixa Mare que Jesús. I com ella s'ho pren molt seriosament, cadascú de nosaltres té l'experiència gojosa de viure acompanyat per l'amor maternal d'aquesta dona excepcional.

A aquella jove dona de Nazaret li ha estat donat viure una experiència extraordinària: ser la mare del Messies. Però un esdeveniment grandios al que ha tingut que fer front des de la humilitat de la seva condició i el seu traginar quotidià en la vida familiar, avançant en la foscor que comporta un itinerari de fe, amb els condicionaments imposats per l'ambient que l'envoltava, etc.

En el «sí» de Maria descobrim també la nostra dignitat, la de tota criatura humana, dones i homes que, davant el projecte del Déu creador, podem donar o negar el consentiment de la nostra llibertat... Podem convertir-nos en col·laboradors de Déu o ens podem oposar a les seves indicacions. Aquesta és la grandesa dels humans i també la nostra responsabilitat.

Rebeu cadascú la salutació del vostre germà bisbe.

† **Joan Piris**  
Bisbe de Lleida



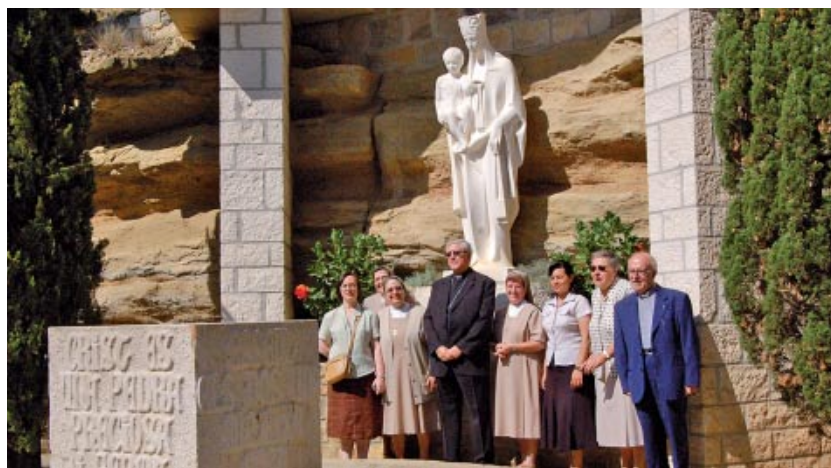
## El bisbe Joan Piris i Javier Salinas, junts en el Palau Episcopal

► En la tarda del dissabte 20 de setembre, el Palau Episcopal va acollir una trobada del bisbe administrador apostòlic Javier Salinas i del bisbe electe Joan Piris amb els membres del Col·legi de Consultors, el Consell Diocesà de Pastoral, el Consell D'Assumptes Econòmics, els delegats diocesans, els responsables dels Departaments i Secretariats i també el personal de la Cúria Diocesana.

El vicari de Pastoral Mn. Josep A. Jové donà gràcies al bisbe Salinas pel seu servei episcopal a la diòcesi i la benvinguda al bisbe Piris, a qui demanà que fos un bisbe proper i sabés escoltar i compartir. Mons. Joan Piris demanà col·laboració i ajuda per portar endavant el seu servei episcopal entre nosaltres.

Ajudeu-me!, digué el Sr. Bisbe.

## El bisbe Joan Piris visita la tomba del beat Francesc Castelló i celebra l'Eucaristia a Aitona



**L**es primeres hores del bisbe Joan Piris a la diòcesi, les passa entre Lleida i Aitona. A les 10 del matí del dissabte 20 de setembre, una dia abans de la seva presa de possessió, anà al cementiri de Lleida on visità i pregà davant la fossa comuna on esposen les restes del beat Francesc Castelló, per dirigir-se posteriorment a Aitona i celebrar l'Eucaristia en la parròquia on foren batejats santa Teresa Jornet i el beat P. Francesc Palau.

Tot seguit visità la Cova del Pare Palau, acompanyat per les religioses Carmelites Missioneres Teresianes, recorren aquest espai de «trobament i oració». Visità també la residència d'ancians de les Germanetes dels Ancians Desemparats, fundades per santa Teresa Jornet, compartint una estona amb la comunitat de Germanetes: «...tenia necessitat de visitar aquests indrets i d'encomanar-me a aquests testimonis de Crist a la nostra diòcesi de Lleida», ha dit el bisbe Piris.



## DIUMENGE XXVII DE DURANT L'ANY

### ► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 5,1-7)

Dedico aquest cant al meu estimat, cant de l'enamorat a la seva vinya. El meu estimat tenia una vinya al turó de Ben-Samen. La cavà, la netejà de pedres, hi plantà els millors ceps, construí al mig una torre de guàrdia i hi va fer un cup tallat a la roca. Esperava que li donaria bon raïm, però li donava raïms agres. Ara, si us plau, habitants de Jerusalem i homes de Judà, feu de jutges entre jo i la meua vinya. Què podia fer per ella que no ho hagi fet? Per què em dona raïms agres quan jo n'esperava bon raïm? Doncs ara us diré què penso fer a la meua vinya: li trauré la tanca, i que els ramats la brostegin, enderrocaré el seu clos, i que el bestiar la trepitgi. La deixaré abandonada. No la podaran ni la cavaràn, hi creixeran argelagues i cards, i mararé als núvols que no hi deixin caure la pluja.

La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel, i els homes de Judà són els ceps que ell havia preferit. N'esperava justícia, però no hi veu sinó injustícies; n'esperava bondat, però hi sent el clam dels oprimits.

### ► Salm responsorial (79)

R. *La vinya del Senyor / és el poble d'Israel.*

Un cep va portar d'Egipte, / per plantar-lo, traguéreu els nadus. / Els seus brots van créixer fins al mar, / els seus plançons, fins al Gran Riu. R. ¿Com és que heu derrocat la seva tanca, / perquè l'esfulli qualsevol vianant? / Hi entren els senglars a devastar-la / i els animals salvatges hi pasturen. R. Déu de l'univers, / gireu des del cel els vostres ulls, / veniu i visiteu aquesta vinya, / que la vostra mà havia plantat / i havia fet robusta i forta. R.

No ens apartarem mai més de vós; / guardeu-nos vós la vida / perquè invoquem el vostre nom. / Senyor, Déu de l'univers, renoveu-nos, / feu-nos veure la claror de la vostra mirada / i serem salvats. R.

### ► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 4,6-9)

Germans, no us inquieteu per res. A cada ocasió acudiu a la pregària i a la súplica, i presenteu a Déu les vostres peticions amb acció de gràcies. Així la pau de Déu, que sobrepassa el que podem entendre, guardarà els vostres cors i els vostres pensaments en Jesucrist. Finalment, germans, interesseu-vos per tot allò que és veritat, respectable, just, net, amable, de bona reputació, virtuós i digne d'elogi. Practiqueu allò que jo us he transmès i vosaltres heu rebut, que heu sentit o heu vist en mi, i el Déu de la pau serà amb vosaltres.

### ► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 21,33-43)

En aquell temps, Jesús digué als grans sacerdots i als notables del poble: «Escolteu una altra paràbola: Un propietari plantà una vinya, la voltà d'una tanca, hi cavà un cup, hi construí una torre de guàrdia, deixà uns vinyaters que la cultivessin, i se n'anà del país. Quan s'acostava el temps de la verema, envià els seus homes per recollir-ne els fruits, però aquells vinyaters els van agafar i a un li van pegar, a un altre el van matar, a un altre el van treure a cops de pedra. Ell envià més homes que la primera vegada, però els tractaren igual. Finalment els envià el seu fill, pensant que, almenys el fill, el respectarien. Però ells, en veure'l, es digueren: Aquest és l'hereu: matem-lo i ens quedarem l'heretat. I l'agafaren, el van treure fora de la vinya i el van matar. Quan torni l'amo de la vinya, ¿què farà amb aquells vinyaters?» Li responen: «Farà matar aquells mals homes i passarà la vinya a uns altres que li donin els fruits al temps de la verema». Jesús els diu: «¿No heu llegit mai allò que diu l'Esclat: La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici. És el Senyor qui ho ha fet i els nostres ulls se'n meravellen? Per això us dic que el Regne de Déu us serà pres i serà donat a un poble que el farà fructificar.»

### ► Lectura del libro de Isaías (Is 5,1-7)

Voy a cantar en nombre de mi amigo un canto de amor a su viña. Mi amigo tenía una viña en fértil collado. La entrecavó, la descantó, y plantó buenas cepas; construyó en medio una atalaya y cavó un lagar. Y esperó que diese uvas, pero dio agrazones. Pues ahora, habitantes de Jerusalén, hombres de Judá, por favor, sed jueces entre mí y mi viña. ¿Qué más había hacer por mi viña que yo no lo haya hecho? ¿Por qué, esperando que diera uvas, dio agrazones? Pues ahora os diré a vosotros lo que voy a hacer con mi viña: quitar su valla para que sirva de pasto, derruir su tapia para que la pisoteen. La dejaré arrasada: no la podarán ni la escardarán, crecerán zarzas y cardos; prohibiré a las nubes que lluevan sobre ella.

La viña del Señor de los ejércitos es la casa de Israel; son los hombres de Judá su plantel preferido. Esperó de ellos derecho, y ahí tenéis: asesinatos; esperó justicia, y ahí tenéis: lamentos.

### ► Salmo responsorial (79)

R. *La viña del Señor es la casa de Israel.*

Sacaste una vid de Egipto, / expulsaste a los gentiles, y la trasplantaste. / Extendió sus sarmientos hasta el mar, / y sus brotes hasta el Gran Río. R.

¿Por qué has derribado su cerca / para que la saqueen los viandantes, / la pisoteen los jabalías / y se la coman las alimañas? R.

Dios de los ejércitos, vuélvete: / mira desde el cielo, fíjate, / ven a visitar tu viña, / la cepa que tu diestra plantó, / y que tú hiciste vigorosa. R.

No nos alejaremos de ti: / danos vida, para que invoquemos tu nombre. / Señor, Dios de los ejércitos, restáuranos, / que brille tu rostro y nos salve. R.

### ► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 4,6-9)

Hermanos: Nada os preocupe; sino que, en toda ocasión, en la oración y súplica con acción de gracias, vuestras peticiones sean presentadas a Dios. Y la paz de Dios, que sobrepasa todo juicio, custodiará vuestros corazones y vuestros pensamientos en Cristo Jesús. Finalmente, hermanos, todo lo que es verdadero, noble, justo, puro, amable, laudable, todo lo que es virtud o mérito, tenedlo en cuenta. Y lo que aprendisteis, recibisteis, oísteis y visteis en mí, ponédlo por obra. Y el Dios de la paz estará con vosotros.

### ► Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 21,33-43)

En aquel tiempo, dijo Jesús a los sumos sacerdotes y a los senadores del pueblo: «Escuchad otra parábola: Había un propietario que plantó una viña, la rodeó con una cerca, cavó en ella un lagar, construyó la casa del guarda, la arrendó a unos labradores y se marchó de viaje. Llegado el tiempo de la vendimia, envió sus criados a los labradores, para percibir los frutos que le correspondían. Pero los labradores, agarrando a los criados, apalearon a uno, mataron a otro, y a otro lo apedrearon. Envió de nuevo otros criados, más que la primera vez, e hicieron con ellos lo mismo. Por último les mandó a su hijo, diciéndose: "Tendrán respeto a mi hijo." Pero los labradores, al ver al hijo, se dijeron: "Éste es el heredero: venid, lo matamos y nos quedamos con su herencia." Y, agarrándolo, lo empujaron fuera de la viña y lo mataron. Y ahora, cuando vuelva el dueño de la viña, ¿qué hará con aquellos labradores?» Le contestaron: «Hará morir de mala muerte a esos malvados y arrendará la viña a otros labradores, que le entreguen los frutos a sus tiempos.» Y Jesús les dice: «¿No habéis leído nunca en la Escritura: "La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular. Es el Señor quien lo ha hecho, ha sido un milagro patente"? Por eso os digo que se os quitará a vosotros el Reino de Dios y se dará a un pueblo que produzca sus frutos.»

## COMENTARI

# Som bona vinya? Som bons vinyaters?

«La vinya del Senyor de l'univers és el poble d'Israel». La vinya del Senyor de l'univers, podem dir, som nosaltres. Tot just hem encetat l'octubre, hem encetat també el curs. El Senyor ens ha plantat, ha construït una torre de guàrdia, ha fet un cup. I espera que li donem bon raïm, que donem bons fruits. No demana molt o poc fruit; cent, seixanta o trenta... Demana bons fruits, demana justícia i bondat. Hi respondrem? Serem capaços de llegir la Seva mà en la nostra història? Ell cava, neteja de pedres, poda... També pot derrocar la tanca... Tot esdevé història de salvació per al qui sap llegir-la.

La vinya, però, és també el Regne de Déu. I Ell la deixa en mans d'uns vinyaters. Ell planta, els vinyaters —nosaltres— cultivem. I el cor humà, la persona, vol quedar-se els fruits, el benefici. «Hem cultivat? Doncs per a nosaltres». I quan es treballa pel Regne els fruits són per a Ell. Fa uns diumenges llegiem dels treballadors contractats a diferents hores per anar a treballar a la vinya. La setmana passada vàiem un pare que tenia dos fills als que demanava d'anar a treballar al seu camp. Els cristians treballem per la construcció del Regne, que s'hauria de traduir en fruits de justícia i de bondat, en reconèixer el Crist enviat pel Pare.

Com fer-ho? Com ens hi exhorta Pau: mirant de no inquietar-nos davant els esdeveniments, acudint a la pregària, acudint a Déu, fent-li també accions de gràcies. És Ell qui ens guarda en el Crist, és Ell qui pot ens pot fer fructificar, és Ell qui ens pot fer reconèixer el Seu fill estimat. O, encara, amb paraules del salmista, pregant-li: «Senyor, Déu de l'univers, renoveu-nos, feu-nos veure la claror de la vostra mirada i serem salvats».

Mirarem de ser bona vinya, aquest curs? Mirarem de ser bons vinyaters? Acudirem en tot moment al Senyor que ens estima?

Olga Nicolau



### LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

■ **Dilluns** (litúrgia hores: 3a setm.): Dt 8,7-18 / 1Cr 29,10-12 / 2Co 5,17-21 / Mt 7,7-11  
 □ **dimarts:** Ga 1,13-24 / Sl 138 / Lc 10,38-42 ■ **dimecres:** Ga 2,1-2.7-14 / Sl 116 / Lc 11,1-4 ■ **dijous:** Ga 3,1-5 / Lc 1,69-75 / Lc 11,5-13 ■ **divendres:** Ga 3,7-14 / Sl 110 / Lc 11,15-26 ■ **dissabte:** Ga 3,22-29 / Sl 104 / Lc 11,27-28 ■ **diumenge** vinent, XXVIII durant l'any (lit. hores: 4a setm.): Is 25,6-10a / Sl 22 / Fl 4,12-14.19-20 / Mt 22,1-14.

## EL ROSTRE DEL DÉU AMOR

# Ningú ja no sofreix sol

La paràbola dels vinyaters homicides, com altres paràboles, li serveix a Jesús per parlar de si mateix i de la seva missió històrica. Una missió que s'inscriu en el messianisme sofrent del Servent de Jahvè (Isaïes).

Jesús no va defallir en la seva passió. La va viure com el seu màxim servei al Pare i a la humanitat. La certesa de l'amor entranyable que el Pare li tenia, malgrat que en aquells moments semblés llunyà, l'amor fidel d'ell envers cadascun de nosaltres i tota la humanitat, el van dur a acceptar fins al final la condició de servent sofrent, de crucificat.

Des d'aquell moment, ningú ja no sofreix sol, ningú ja no mor sol. Jesús s'ha fet seu tot dolor i tota mort. És una realitat tan profunda i tan inoïda que ens sobrepas-

sa. Podria semblar-nos impossible i, de vegades, no ens ho acabem de creure. Però és així. Jesucrist comparteix l'angoixa i el sofriment de cada persona concreta. Els nostres també, evidentment, siguin els que siguin.

I els comparteix independentment del grau de la nostra fidelitat a ell. Per això, només en la seva passió i en la seva creu podem trobar la força per viure amb esperança, malgrat la nostra feblesa davant les dificultats, el dolor i la mort.

El qui és la Paraula es féu feblesa perquè nosaltres trobem la força, es féu sofriment perquè nosaltres siuguem guarits i tinguem vida a desdir.

Josep M. Soler, abat de Montserrat  
(Kyrie! El rostre del Déu amor. PAM, 2006)

## Operar sin bisturí... el corazón

El gran médico Maimónides visitaba a enfermos pobres, gratuitamente. Un día se presentó uno. Llegó retrasado. El médico fue requerido para una urgencia. Se le citó para el día siguiente. El hombre, lleno de cólera, buscó vengarse. Un día que el médico acompañaba al rey en su carroza, les salió al paso aquel hombre vengativo y prorrumpió en insultos contra Maimónides, contra su fe y contra su religión... El monarca no aguantó más. Ordenó al médico que le arrancara —a aquel insolente y desagradecido— el corazón.

De regreso a su casa, Maimónides buscó al pobre. Le dio dinero. Le abastecía de leche a diario. Le pagó el alquiler de la casa y le regaló los medicamentos que necesitaba. Y el hombre de corazón iracundo... se ablandó, cambió...

Pasado un tiempo, un día que el rey iba en su carroza y le acompañaba Maimónides, les salió al encuentro el mismo sujeto y esta vez empezó a proferir alabanzas y bendiciones sobre Maimónides y su religión...

—¿No es éste el que te insultó y al que te ordené que le arrancarás el corazón?

—Sí, mi señor rey —respondió Maimónides.

—¿Por qué no obedeciste mi orden?

—Mi señor, sí que he cumplido lo que me ordenaste. Le he cambiado el corazón rencoroso, vengativo y le he dado un corazón agradecido, bondadoso, lleno de paz...

Miró el rey a su médico Maimónides. Se echó a reír, y añadió:

—¡Así que también se puede operar sin bisturí el corazón!

J. M. Alimbau

## SANTORAL

**5. ✠ Diumenge XXVII durant l'any.** Sant Froilà, bisbe de Lleó; sant Atilà, bisbe de Zamora; santa Caritina, vg.; santa Faustina Kowalska, vg. polonesa, apòstol de la Divina Misericòrdia.

**6. Dilluns.** Tèmpores d'acció de gràcies i de petició. Sant Bru (Colònia 1035-Squillace 1101), prev., retirat al desert de Chartreuse, fund. Cartoixans (Ocart); sant Emili, mr.; santa Fe, vg. i mr.; santa Maria de les Cinc Llagues, vg. franciscana.

**7. Dimarts.** Mare de Déu del Roser, commemoració de la victòria de Lepant (1571); sant Marc, papa (romà, 336); sant Sergi, mr.; santa Julita, vg. i mr.

**8. Dimecres.** Sant Simeó el Just, profeta; sant Demetri, mr.; santa Taïs, penitent.

**9. Dijous.** Sant Dionís, primer bisbe de París, romà, i companys clergues, mrs. (s. III); sant Joan Leonardi (Lucca 1541-Roma 1609), prev., fund. Sant Abraham (s. XIX aC), patriarca, pare en la fe; sant Lluís Bertran, prev. dominic, de València, missioner a Amèrica.

**10. Divendres.** Sant Tomàs de Villanueva (1486-1555), bisbe de València (agustinà), de Fuenllana; sant Sabí, ermità al Pirineu.

**11. Dissabte.** Santa Soledat Torres Acosta (Madrid 1826-1887), vg., fund. Serventes de Maria, Vetlladores dels Malalts (SM, 1851). Sant Germà, bisbe i mr. Beat Joan XXIII, papa.

## ENTREVISTA



JUDITH PETIT

## Una vida gràcies a les mans

La Judith Petit treballa en el món publicitari com a model de mans. La curiositat per saber com es podien comunicar a través de les mans les persones sordes la va portar a estudiar la llengua de signes. En el centre on s'impartia el curs va conèixer un noi que li va parlar de la Pastoral del Sord de Barcelona (c/ Benet Mercadé 25, tel. 619 672 691) i la va animar a anar-hi. Des d'aquell dia, la Judith no ha deixat d'assistir-hi: col·labora cada dissabte en la celebració de l'eucaristia interpretant una lectura i traduint les conferències i activitats que es preparen després de la missa. Dissabte vinent, dia 11, se celebra el Dia Mundial de les Persones Sordes; enguany la Federació de Persones Sordes de Catalunya (FESOCA) n'ha encarregat l'organització a la Llar de Persones Sordes de Badalona.

### Per què et sents atreta pel món del sord?

El món del sord em captiva! Poder parlar amb les mans és impressionant i estar envoltada de persones amb una gran qualitat humana que, a causa de la seva deficiència auditiva, són més vulnerables en la societat on vivim, m'aporta molta humanitat, humilitat i, sobretot, responsabilitat a l'hora de poder-los ajudar.

### Com vius la fe en el dia a dia?

Hi ha una cita de sant Josep Maria Escrivà de Balaguer que diu: «Que la teva vida no sigui una vida estèril. Sigues útil, deixa rastre, il·lumina amb la llumària de la teva fe i del teu amor». He rebut una educació cristiana i la meua vida es basa en aquests principis.

### Com combines la vida professional amb el voluntariat a la Pastoral?

Fa 14 anys que treballo com a model de mans en el món de la publicitat, un món on es busca la perfecció, la bellesa i el *glamour*. La meua feina em fascina i, afortunadament, em deixa temps lliure per poder col·laborar com a voluntària. De fet, poder combinar aquestes dues facetes, tan i tan diferents, em dóna un molt bon equilibri: amb una toco de peus a terra i amb l'altra toco el cel amb les mans.

Òscar Bardají i Martí

## ENVIADO AL MUNDO

### El Año de san Pablo



Mosaico del ábside de la Basílica de San Pablo Extramuros, Roma

Es difícil calcular en qué año nació el apóstol de las gentes. Sabemos sólo que en aquella época, en cuanto a capacidad emprendedora, no había jóvenes de sesenta años y apenas de cincuenta. Sabemos, por otro lado, que entre el 57 y el 58, en su Carta a los Romanos, el apóstol proyecta la evangelización de España en cuanto vuelva de Jerusalén. Calcular que en aquel momento tenía cincuenta años es casi pasarse de generoso.

Pero, no habiéndolo hecho antes, y aprovechando el descubrimiento reciente del sarcófago de Pablo en su Basílica *extramuros*, se ha sentido la necesidad de proclamar el Año de san Pablo como segundo milenario de su nacimiento.

Jugando entre la comprensión y la compresión (la necesidad de contar el número de espacios), dedicaremos veinte apuntes a la vida y a los escritos del apóstol. Nos basamos en una lectura adulta de las Cartas más que en la presentación catequética de los Hechos de los Apóstoles (verdadera en el fondo, pero a veces imaginativa en la forma).

El autor ha enseñado en la Facultad de Teología de Catalunya y ha sido miembro de la Pontificia Comisión Bíblica. Lo que aquí dice se apoya en sus escritos:

*Nacido a tiempo* (=Nascut a temps), biografía del Apóstol;

*Escritos paulinos*, con análisis de cada carta;

*Maestro de los pueblos* (=Mestre dels pobles), teología del apóstol.

Si por un medio o por otro se le en más y se comprenden mejor las Cartas de Pablo, diremos que valía la pena proclamar el Año de san Pablo.

Jordi Sánchez-Bosch

# AGENDA

**Missa a la Catedral en honor de la Mare de Déu de l'Acadèmia, patrona del Col·legi Episcopal.**—Diumenge 5 d'octubre, 10 del matí a la catedral de Lleida, Santa Missa concelebrada pels bisbes Joan Piris, Francesc Xavier Ciuraneta i Ramon Malla, en honor la Mare de Déu de l'Acadèmia com a patrona del Col·legi Episcopal, en el 50 aniversari de la seva fundació. Cantarà la Coral Shalom.

**Certamen Marià.**—Diumenge 5 d'octubre, a les 11 del matí a l'Auditori Enric Granados, Certamen Literari Marià en honor de la Mare de Déu de l'Acadèmia com a patrona del Col·legi Episcopal: Concert de l'Orquestra de Cambra de la Noguera i M. del Carme Valls com a soprano. A les 12 del migdia, discurs del mantenidor del Certamen el Dr. Joan Viñas, rector de la Universitat de Lleida i lliurament de la Flor Natural i premis del Certamen Literari.

**Festa de la Mare de Déu del Roser a Sudanel.**—Dissabte 4, 11 del matí Missa dels Àngels a Sudanel presidida pel rector Mn. Manel Mercadé i concurs de dibuix infantil «Pinta la Mare de Déu del Roser». Diumenge 5, a les 12.30 del matí, Missa Major amb predicació a càrrec de Mn. Juan Carlos Madge.

**Inauguració del curs de Domus Mariae.**—Dilluns 6 d'octubre, a les 4.30 tarda a la residència de les religioses Missioneres del Cor de Maria de Lleida, inauguració de les activitats del curs del moviment Domus Mariae.

**Festa de la Mare de Déu del Roser a la parròquia de Sant Martí.**—Dimarts 7 d'octubre, 7.30 tarda a la parròquia de Sant Martí de Lleida, Eucaristia de la festa de la Mare de Déu del Roser, presidida pel rector Mn. Vicenç Alfonso.

**Tridu i festa patronal a la parròquia de la Mare de Déu del Pilar.**—La parròquia de la Mare de Déu del Pilar de Lleida celebra els dies 8, 9 i 10 d'octubre el Tridu en honor de la seva patrona. Tots els dies a les 6.30 Sant Rosari i a les 7 Eucaristia amb predicació. Dissabte 11, 8 tarda, Eucaristia presidida pel bisbe de Lleida Joan Piris, cantada per la Rondalla Raïces de ZAHUTE de la Casa d'Aragó. Diumenge 12, Misses a les 10, 11 i 12 del matí i 7 de la tarda.

**Enviament dels Educadors Cristians.**—Dissabte 11 d'octubre, de 4.15 a 5 de la tarda a l'Acadèmia Mariana, celebració de l'Enviament dels Educadors Cristians, organitzat per les Delegacions de Catequesi, Joventut i Ensenyament.

**Inauguració d'una imatge de la Mare de Déu de Lourdes a la parròquia de Sant Martí.**—Dissabte 11 d'octubre, 8 de la tarda a la parròquia de Sant Martí de Lleida, Rosari de torxes i Eucaristia d'inauguració de la imatge de la Mare de Déu de Lourdes col·locada en l'exterior de l'església, amb ocasió del 150 aniversari de les aparicions. Assistirà l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes.

Agenda actualitzada a la pàgina web:  
[www.bisbatlleida.org](http://www.bisbatlleida.org)

## NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

### La catedral acull l'Eucaristia de presa de possessió del nou bisbe de Lleida Mons. Joan Piris Frígola

El diumenge 21 de setembre la Catedral Nova de Lleida va acollir l'Eucaristia de presa de possessió del bisbe electe Mons. Joan Piris Frígola, amb la participació de més de 1.200 fidels que omplien de gom a gom el primer temple de la diòcesi.

A la porta de la Catedral fou rebut pel col·legi de Consultors i el degà del Capítol Catedral amb la relíquia la Vera Creu, que el bisbe Piris, acompanyat pel nunci Manuel Monteiro, venerà. Tot seguit, acompanyat pel Sr. Nunci, entrà a la Catedral i travessà el passadís entre els aplaudiments dels fidels i el cant: «beneït el qui ve en el nom del Senyor», entonat amb força pel «Petit Cor de la Catedral de Lleida», que solemnitza tota la celebració sota la direcció del Mestre de Capella de la Catedral Mn. Joaquim Mesalles.



Després de pregar davant del Sagrari en la capella del Santíssim de la Catedral, el bisbe Joan i el Sr. Nunci, van anar a la sagristia per a revestir-se per a la celebració de l'Eucaristia, que fou concelebrada per 25 bisbes, tots els titulars de les diòcesis catalanes, encapçalats per l'arquebisbe de Tarragona i Prímat Jaume Pujol i el cardenal arquebisbe de Barcelona, Lluís Martínez Sistach; així com els dos bisbes emèrits que té Lleida, Ramon Malla i Francesc Xavier Ciuraneta. Acompanyaven els bisbes, els abats de Montserrat, Josep M. Soler i del Poblet, Joan Alegre i els provincials de ordres presents a Lleida com el P. Francesc Vila, dels franciscans; Lluís Magriñà, dels Jesuïtes; Mercedaris, Florencio Rosselló; Salesians, Àngel Asurmendi o el vicari regional de l'Opus Dei, Ramon Herrando. Concelebraren també els bisbes de les Illes i els valencians, encapçalats pel cardenal arquebisbe Agustí García-Gasco, amb els seus dos bisbes auxiliars; un d'ells, Salvador Giménez havia estat nomenat aquell mateix dia administrador apostòlic de Menorca; el de Castelló, Casimiro López o també el cardenal Ricard M. Carles, per l'arquebisbe de Saragossa, Manuel Ureña. També assistiren la majoria de bisbes d'Aragó, entre ells el bisbe de Barbastro-Monzón Alfonso Milián o el de Logroño, Juan José Omella, que abans havia ocupat la seu de Barbastro.

De la sagristia sortí la processó per dirigir-se a l'altar major, encapçalada per una Creu d'argent del s. XVI, procedent de Torres de Segre i dipositada al Museu de Lleida Diocesà i Comarcal, que duïen els seminaristes. En el presbiteri s'havien situat ja els preveres de la diòcesi de Lleida i en els laterals de les naus, els demés concelebrants vinguts de les diòcesis veïnes i germanes, així com una bona representació de les de Tortosa i de Menorca. Entre aquests sacerdots hi havia uns deu condeixebles del bisbe Piris, que en aquesta jornada celebraven, com ell mateix, el 45 aniversari de la seva ordenació sacerdotal. En total prop de 150 sacerdots concelebraren l'Eucaristia.

El nunci Manuel Monteiro presidí en un primer moment la celebració, que començà amb la seva salutació, breu i dirigida al nou bisbe, encomanant-li la seu de Lleida, com a pastor, «una diòcesi antiga en la fe», digué.

Tot seguit fou el bisbe de Tortosa i fins aleshores administrador apostòlic de Lleida Javier Salinas, que en la seva intervenció afirmà que la presència episcopal del nou bisbe. «...és una nova oportunitat que el Senyor concedeix a aquesta entranyable diòcesi, perquè pugui respondre d'una forma renovada a la seva crida, ser testimoni del seu amor, i no anteposar res a Crist i a la unitat de la seva Església». Després de fer una breu semblança de la realitat diocesana i dir-li al nou bisbe: «...trobaràs una diòcesi en creixement, que té molt a dir. Escolta-la», el convidà a ser: «...instrument de comunió eclesial, que és l'obra d'art en la què resplendeix la novetat de l'Evangelí».

Finalment l'arquebisbe de Tarragona Jaume Pujol, com a metropolità, féu la seva salutació, agraït en primer lloc al bisbe Salinas el seu servei a la diòcesi de Lleida on: «t'has esforçat perquè la unitat de la fe i l'amor cristià estiguessin per damunt de qualsevol diferència». Tanmateix s'uní als propòsits del nou bisbe i al desig de tots a «ser en tothora i en tot lloc, una comunitat ben unida». Mons. Pujol, com a president de la Conferència Episcopal Tarraconense, exhortà finalment a revifar «el compromís de mantenir, assegurar i enfortir la unitat pastoral de les esglésies de Catalunya i això no per raons polítiques, sinó d'ordre eclesial i pastoral». Finalitzà el metropolità amb un prec: «Que tot el que fem estigui al servei de l'Evangelí».

A continuació el Sr. Nunci manà que es presentessin i es llegendessin les Lletres Apostòliques, amb el nomenament episcopal signat pel Papa Benet XVI, cosa que féu un diaca. Finalitzada la lectura, el nunci invità a Mons. Piris a seure a la Càtedra i li lliurà el bàcul, com a símbol de la presa de possessió de la Seu de Lleida, mentre els fidels que omplien la Catedral com els concelebrants, aplaudiren ja al nou bisbe de Lleida i el cor entonà l'himne: «Beneït el qui ve en el nom del Senyor».

Prosseguint amb el ritual, fou llavors quan el Capítol Catedral, el Col·legi de Consultors, dos religiosos, quatre religioses i sis laics, s'aproparen al bisbe per manifestar-li obediència i respecte.

Al final de la celebració, el nou bisbe va abraçar un a un a tots els bisbes concelebrants i als peus del presbiteri va rebre també la salutació de les primeres autoritats, locals, comarcals, autonòmics i també de les Illes, presents en la presa i possessió. Tot seguit van ser els fidels que van voler saludar-lo i donar-li personalment la benvinguda a la seva nova diòcesi.



## Homilia del bisbe Piris: «El meu desig és ser un bon cristià i ajudar als meus nous amics cristians de Lleida a ser-ho»

**E**l bisbe Joan Piris en la seva homilia, pronunciada en alguns moments amb certa emoció, especialment quan saludà als vinguts del seu poble natal Cullera i també de la seva darrera parròquia del Bon Pastor de València o els prop de 300 fidels vinguts de Menorca; féu una reflexió sobre la Paraula de Déu llegida en la celebració: «...Paraula de Déu que és i serà sempre molt diferent dels esquemes d'aquest món: el món tria els forts i Déu pren part pels més fràgils...». Per al bisbe Piris hi ha un missatge clar: «La bondat de Déu sempre transcendeix la justícia tal com l'entendem nosaltres. La lògica de Déu és diferent i superior a la nostra... però no per això menys lògica».

Continuà amb paraules d'agraïment al Sr. Nunci, pregant-li fes arribar al Sant Pare «...els meus sentiments de comunió i de tota l'Església de Lleida». Agraïment que féu extensiu als cardenals, arquebisbes i bisbe presents, molt especialment ho féu amb dos bisbes emèrits de Lleida i administrador apostòlic. El bisbe



Piris agraï també als seus nous diocesans: «...l'acollida i afecte amb que l'havien rebut». Saludà de manera singular «...a tots aquells immigrants que han tingut que desplaçar-se i venir a les nostres terres, buscant treball i una millor vida, per a ells i les seves famílies... i als que hem d'acollir i ajudar a viure amb dignitat; alhora que manifestà el seu desig de «...ser un bon cristià i ajudar als meus nous germans de Lleida a ser-ho» i d'exercir el seu servei episcopal amb «generositat i gra-

tuïtat, confiant en la Providència de Déu i valorant la responsabilitat de cada membre del seu Poble, assumint la defensa dels dèbils i sent veu dels que no tenen veu, per a fer valdre els seus drets».

Evocant sant Pau quan deia: «*Tan sols us demano que el vostre comportament sigui digne de l'evangelí del Crist*», exhortà a tots a: «...procurar ser i ajudar a ser cristians de fe profunda, de caritat ardent i d'esperança certa. I hem de intentar-ho fer, vivint amb cor humil i sempre oberts a discernir «amb altres i per al bé de tots» tot allò que el Sant Esperit de Déu vulgui suscitar en aquesta estimada Església Particular de Lleida, que ha donat sants tan admirables com els fundadors Sta. Teresa Jornet i el beat Palau, i el màrtir beat Francesc Castelló, a la intercessió dels quals m'he encomanat des del primer dia». Finalitzà el bisbe Piris encomanant el seu caminar a La Verge Blanca de l'Acadèmia, la patrona de Lleida: «...ajudeu-nos, Verge Blanca, guia i llum de la ciutat».